

13. nedjelja kroz godinu A

Molimo te da nas nikad ne obavije tama zablude već da uvijek svijetlimo istinom. (Iz zborne molitve)

Prvo čitanje

2. o Kraljevima 4,8-11.14-16a

Jednoga je dana Elizej prolazio kroza Šunam. A živjela ondje ugledna žena i ona ga pozva k stolu. Odonda, kad god prolazaše onuda, uvratio bi se k njoj na jelo. Ona reče svome mužu: "Evo, znam i vidim da je svet onaj čovjek Božji što prolazi ovuda. Načinimo mu sobicu na krovu, stavimo mu ondje postelju, sto, stolicu i svjetiljku: kad dođe k nama, povući će se onamo." Jednoga dana dođe on onamo, povuče se u gornju sobu i počinu ondje. Onda upita svoga slugu: "Dakle, što da učinimo za nju?" Gehazi, sluga, odgovori: "Eto, nema sina, a muž joj je vremešan." A on reče: "Pozovi je!" Pozva je, a ona stade kod ulaza. "Dogodine u ovo doba – reče joj – zagrlit ćeš sina u naručju."

Drugo čitanje

Rimljanima 6,3-4.8-11

Braćo i sestre! Koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života. Pa ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti zajedno s njime. Znamo doista: Krist, uskrišen od mrtvih, više ne umire, smrt više njime ne gospoduje. Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu. Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!

U ono vrijeme: Reče Isus svojim apostolima: "Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga. Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao. Tko prima proroka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku. Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća."

Za razmišljanje

Današnje nas nedjeljno Evandjelje konfrontira sa jednim teškim Isusovim zahtjevom: tko ne ostavi sve zbog njega – Krista, nije njega dostojan.

S pomiješanim osjećajima pristupamo tome zahtjevu. Zar to nije tvrdokornost i nemilosrđe bez mjere – zapustiti odnos prema ocu, majci, djeci, braći, prijateljima, sve što nam je drago i vrijedno? To jedan Bog, koji je Bog – ljubav, ne može misliti.

To od nas Bog u tom smislu i ne traži. Ipak on zahtijeva, razriješiti okove, zapustiti svaku vezu, koja koči i smeta našoj navezanosti na njega. Isusa možemo slijediti samo sa svojom cijelom osobom. Ne možemo rezervirati jedan dio za njega, jedan za naše sasvim ljudske odnose. To nasljedovanje ne znači postati stranac svijetu i nije s druge strane rezrvirano tek redovnicima. Sasvim suprotno, ono sakriva u sebi goleme mogućnosti, iz te isključive vezanosti na Isusa, zaživjeti život u ljudskoj punini.

Pripadamo li Isusu, živimo li od njegove Radosne vijesti, naše ljudske veze poprimaju sasvim drugu dimenziju, jedno drugo značenje. Tek tada možemo susretati naše roditelje, bračnog sudruga, djecu, braću u jednoj do sada nepoznatoj slobodi i pustiti ih naći i ići njihov put u slobodi, koja uključuje međusobnu ljubav i pažnju. Iz te slobode, koja uvijek sa sobom donosi pravu ljubav, služimo Kristu, ako se On po nama objavljuje.

Jedan drugi važan aspekt tog odricanja je uska isprepletenost života i smrti. Usred života smo obuhvaćeni smrću, jer toliki rastanci, koje u životu uvijek iznova iskusujemo, uvijek znače i jedan djelić umiranja. Istovremeno pak i jednu novu mogućnost i time jedan djelić uskrsnuća. Izdržimo li ta mnoga mala umiranja u našem životu, njih pretrpimo i ne pobjegnemo pred njima, i zadnja i konačna nam smrt neće više biti strana, niti nas strašiti. Dočekat ćemo je sa sviješću, kako nas iza nje očekuje zadnje i veliko uskrsnuće i vječni život u Božjoj ljubavi.